

SHERATON లో BIC బోర్డు

నేను సరిగ్గా సమయానికి చేరుకున్నాను.

ఆమె అక్కడ లేదు.

అప్పుడు నా ఫోన్ మోగింది.

అది Chanel. ఆమె క్షమాపణ చెప్పింది. ఆమె టాక్సీలో ఉంది, ఇంకా దారిలోనే; కేవలం ఐదు నిమిషాలు ఆలస్యం అవుతుంది.

కొన్ని నిమిషాల తర్వాత ఆమె హోటల్‌లోకి రావడం చూశాను.

పొడవైన బంగారు రంగు జుట్టు. పొడవైన మనిషి. హుందాతనం. పరిచయం అవసరం లేని రకమైన ఉనికి.

ఆమె రిసెప్షన్ దగ్గరికి వెళ్ళి, చెక్-ఇన్ చేసి, సామాను అక్కడ వదిలి, నా వైపు నడిచి వచ్చింది.

“Frega గారు, నమస్కారం. నేను Chanel ని. మీరు ఎవరో నాకు ముందే తెలిసిన అనుకూలత నాకుంది. మీ వెబ్‌సైట్‌లోని వీడియో, మీ ఫోటో తప్పుడు అంచనాలు కలిగించలేదు. మీరు ఏ ఫిల్టర్లూ వాడలేదన్నది నిజమే. ప్రకటించినట్టే మీరు సరిగ్గా అలాగే ఉన్నారు.”

“ధన్యవాదాలు, మేడమ్. దయచేసి కూర్చోండి. మీకు కాఫీ గానీ తాగడానికి ఇంకేదైనా గానీ ఇవ్వనా? నిదానంగా ఉండండి. నాకు తొందర లేదు, ఒక స్త్రీ సాంగత్యంలో ఒక పెద్దమనిషి ఎలా ప్రవర్తించాలో నాకు తెలుసు.”

“వద్దు, ధన్యవాదాలు. ఎయిర్‌పోర్ట్‌లోనే కాఫీ తాగాను. నిజానికి, ఈ రోజు నేను ఒక కొత్త పరిమళం వేసుకున్నాను. మీకు నచ్చుతుందని ఆశిస్తున్నాను.”

ఆ పరిమళం నా దృష్టిని ఆకర్షించింది.

“దాని పేరేమిటి?” అని అడిగాను. “నా ఇంద్రియాలకు అది పూర్తిగా కొత్త.”

ఆమె చిరునవ్వు నవ్వింది.

“సరే, దాని పేరు ఒక పాత ఫ్రెంచ్ క్లాసిక్. అది చాలా సరళమైన ప్రశ్నకు జవాబిస్తుంది: మైదానంలోకి ఎప్పుడూ అడుగుపెట్టకుండా ఒక ఇటాలియన్‌ను ఎలా ఓడించాలి?”

నేను నేరుగా ఆమె కళ్ళలోకి చూశాను.

ఆమె హుందాతనాన్ని మించి, ఆమె అసాధారణంగా తెలివైనది. అది ఒక్కటే సంభాషణను కొనసాగించడానికి నన్ను మరింత సుముఖుణ్ణి చేసింది. దాదాపు వెంటనే ఒక బలమైన సహానుభూతి పుట్టుకొచ్చింది.

ఆమె తన సందర్శన ఉద్దేశాన్ని వివరించడం మొదలుపెట్టింది, కానీ మాట్లాడుతూ ఆమె కదిలే తీరు నా దృష్టిని మళ్ళించింది. ఆమె అది గమనించింది. మధ్యమధ్యలో ఆగి అంతా స్పష్టంగా ఉందా అని అడిగేది.

ఒక మేరకు మాత్రమే స్పష్టం.

ఏకాగ్రతను కష్టతరం చేసే రకమైన ఉనికి ఆమెది.

అప్పుడు ఆమె సమావేశం దిశనే పూర్తిగా మార్చేసిన ఒక మాట చెప్పింది.

“BIC France నుంచి ఐదుగురు సీనియర్ ఎగ్జిక్యూటివ్‌లు ఈ రోజు నాతో వచ్చారు. వారు మిమ్మల్ని కలవాలనుకుంటున్నారు. అసలు సంభాషణ అక్కడే మొదలవుతుంది.”

నా దృష్టి వెంటనే విషయం మీదికి తిరిగి వచ్చింది.

ముందుకు రమ్మని ఆమె వారికి సైగ చేసింది. ఎంతైనా, వారిని కలవడానికి నేను ఒప్పుకున్నాను కదా.

క్షణాల్లోనే, నాలుగు సోఫాలు చుట్టూ ఉన్న ఒక బల్ల దగ్గర మేము ఏడుగురం చేరాం.

మొదట అది ఏదో అపార్థం అనుకున్నాను.

నాతో ఒక సమావేశం కోసం మనుషులు ఫ్రాన్స్ నుంచి అంత దూరం ఎందుకు ప్రయాణించి వస్తారు?

వారిలో అందరికంటే పెద్దాయన తనను పరిచయం చేసుకున్నారు.

“నా పేరు M... A. ప్రస్తుతం నేను BIC France CEO గా పనిచేస్తున్నాను.”

వారికి ఏం కావాలో నాకు ఇంకా ఏమాత్రం తెలియలేదు.

అందరినీ తమను పరిచయం చేసుకోమని అడిగాను.

చిత్రం చాలా త్వరగా స్పష్టమైంది.

BIC నాయకత్వ బోర్డు మొత్తం నా ముందు నిలబడి ఉంది.

సమావేశానికి కారణం నేను ఆన్‌లైన్‌లో ప్రకటించిన ఎడిటోరియల్ స్వాధీన ప్రతిపాదన.

వారు దాన్ని సీరియస్‌గా తీసుకున్నారు.

నిజానికి, తమ సొంత భవిష్యత్తునే ప్రశ్నించుకునేంత సీరియస్‌గా తీసుకున్నారు. కొత్త సంస్థలో తమకు కొత్త స్థానం ఇస్తారా? వేరే చోట ఉద్యోగం వెతుక్కోవాల్సి వస్తుందా?

ఏదో విధంగా ఆ సంబంధం Chanel ద్వారా ఏర్పాటైంది; ఆమె చాలావరకు మౌనంగానే ఉండి సైగలతో మాట్లాడింది. పట్టించుకోకుండా ఉండటం అసాధ్యమైన ఉనికి.

నేను కేవలం ఒక రచయితనని, అంతకుమించి ఏమీ కాదని వివరించాను.

ఎవరూ నన్ను నమ్మలేదు.

జవాబు ఏకగ్రీవం.

“Gillette కి చెందిన ఎవరైనా మాట్లాడితే, మా షేర్‌హోల్డర్లు కూడా మౌనంగా వింటారు. BIC కుటుంబంతో మొదలుకొని.”

ఒక చిన్న విరామం అడిగాను, తర్వాత ఏం చెప్పాలో నిర్ణయించుకోవడానికి కాఫీని సాకుగా వాడుకున్నాను.

పరిస్థితి అసాధారణమైనది.

అయినా మొదటిసారి ఒక విషయం మీద నాకు నిశ్చయం కలిగింది: వాగ్దానాల కంటే కథనం ఎంతో ఎక్కువ కలకలం సృష్టిస్తుంది.

ఇప్పుడే నాకు అది అర్థమవడం మొదలైంది.

Ferdinando